

[N. P. Andreasen.]

derkorn. Jeg har tidligere fra denne Talerstol sagt, at hvis man ikke her, saaledes som man ogsaa gjorde det særlig i den sidste Ordning, kom de mange uheldigt stillede Landbrug til Hjælp, vilde det være umuligt for disse Landbrug at opretholde den naturlige Produktion, saadan som den nu engang kan udfolde sig, idet vi dog alle maa være enige om, at den i et naturligt Forhold maa fordeles mellem de forskellige Brugsstørrelser. Det er en naturlig Ting, som vi har peget paa tidligere. Det er det, som giver sig Udtryk i Lovforslagets § 3, hvor man har afsat et Beløb paa omkring 13¹/₂ Mill. Kr. af det anslaaede Udligningsbeløb til Billiggørelse af dette Foderkorn. Den Fordeling, man har foreslaaet her, kan vi fuldt ud billige. Naar det ærede Medlem Hr. Brosen havde Betænkeligheder ved at man sætter en Grænse opad ved de 20 000 Kr.s Grundværdi, tror jeg, det er noget uden Grund. Men det ærede Medlem føjede ogsaa til, at der igennem Lovforslaget, som nævnt i § 4, skaffes Midler til nu i den allervanskeligste Tid at yde Hjælp til Landbrugerne i de vest- og sønderjyske Amter, som baade paa Grund af Tørken og paa Grund af andre Forhold er overordentlig uheldigt stillede, idet Ministeren nu med det samme kan tildele dem den samme Fragttættelse paa det indførte Foderkorn, som de andre Ejendomme, altsaa Ejendomme med en Grundværdi indtil 10 000 Kr., tidligere har faaet for afleveret Brødkorn.

Saadan som Landbrugets Produktionsvilkaar ligger for Øjeblikket og med den Mulighed for Øje, at denne Produktion i Fremtiden kan blive indskrænket yderligere, maa det være vor Opgave herinde at tilstræbe, at de forskellige Landbrugsordninger — og her tænker jeg i særlig Grad paa den Svineregulering, som er gennemført — bliver gennemført i et ligeligt Forhold over for alle Brugsstørrelser inden for det danske Landbrug, og det er for mig af meget stor Betydning, at man i Lovforslagets § 3 har taget Hensyn til dette Punkt. Det vilde være meget uheldigt, hvis hele det mindre Landbrug netop under de nuværende Forhold ikke kunde skaffe Foderkorn, saa de kunde aflevere efter den fastsatte Kvota, fordi dette Foderkorn er kommet op i saa høje Priser, at det for disse Mennesker vilde være umuligt at skaffe det til Veje.

Jeg tror, at de Fordelingsregler, der er sat ind i Lovforslaget, tager et rimeligt Hensyn til de forskellige Brugsstørrelser,

Brug paa under 3 000 Kr.s Grundværdi, Brug paa mellem 3 000 og 10 000 Kr.s Grundværdi og Brug paa fra 10 000 til 20 000 Kr.s Grundværdi.

Jeg vil gerne understrege, at den Afgift paa indført udenlandsk Foderkorn, som der i § 4 er Tale om at opkræve, i Virkeligheden er Beløb, som er tilskudt fra Statens Side. Det maa ikke ud over Landet forstaas anderledes, end at det er Penge, der kommer tilbage, fordi de ikke er blevet udnyttet, vel nok i væsentlig Grad, fordi Isforholdene og Vanskelighederne ved vore Tilførsler har virket saa uheldigt i de senere Maaneder. Det er altsaa ganske rimeligt, at disse Beløb bliver anvendt paa den bedst mulige Maade til Hjælp for den Befolkning, der er haardest ramt under de nuværende Forhold.

Der er, som allerede nævnt, ført lange og vanskelige Forhandlinger om alle disse Spørgsmaal. Midt under disse langvarige Forhandlinger om en Landbrugsordning er der i de sidste Dage indtruffet det meget beklagelige, at Sterling er gaaet overordentlig stærkt ned. Det er klart, at dette rummer meget alvorlige nye Vanskeligheder, ikke blot for Landbruget, men for hele Samfundet, og det har glædet mig meget, at man straks fra alle Sider har forstaaet Alvoren i denne Situation og har forstaaet, at her maatte der gribes ind med Fasthed, hvis der ikke skulde opstaa faretruende Forskydninger inden for Landbruget og i hele Landets Økonomi. Jeg synes ogsaa, der er Grund til at anerkende, at Nationalbanken har forstaaet, at disse Forhold indeholdt et Krav til Banken om at træde til, saaledes at der nu gennem den foreslaaede Ordning bliver skabt Stabilitet i Landbrugets Forhold, saa vidt dette under Tidens meget usikre Forhold er muligt. Jeg vil i hvert Fald gerne for mit Vedkommende udtrykke en saadan Anerkendelse, thi hvis de Forhold skulde have været ført videre, som har været gældende i de sidste Dage, vilde Landbruget være kommet til at staa over for yderst uheldige Forhold.

Men jeg vil gerne føje til, at det er mit Haab, at den Enighed, som har givet sig til Kende over for dette Lovforslag, ogsaa maa give sig Udtryk over for de Arbejdsforhold, som der nu er Uenighed om. Jeg synes, det maa være en naturlig Følge af den foreslaaede Ordning og af den Enighed, der er opnaaet om den fra alle Sider, at Arbejdere og Arbejdsgivere inden for Landbruget nu søger at finde hinanden i de Arbejdsstridigheder, som staaar paa,